

фінансових ресурсів, пошуком нових джерел фінансування та створення інвестиційної привабливості підприємства. І хоча фінансові ресурси самі по собі не створюють нового продукту, а лише беруть участь тою чи іншою мірою у його створенні, вони потенційно закладені в природних, матеріальних і трудових ресурсах. Формування та використання фінансових ресурсів у сфері підприємництва здійснюється з метою підвищення ефективності всіх напрямків діяльності суб'єктів господарювання і забезпечення їх подальшого розвитку. Це можливо при спрямуванні фінансових ресурсів на впровадження нових технологій, поліпшення використання основних фондів, прискорення обороту оборотних коштів тощо.

Література

1. Бердар М.М. Управління процесом формування і використання фінансових ресурсів

підприємства на основі логістичного підходу / М.М. Бердар // Актуальні проблеми економіки. – 2012. – №5. – С. 33-38.

2. Буряк П.Ю. Формування і використання фінансових ресурсів підприємств / П.Ю. Буряк // Фінанси України. – 2010. – №10. – С.13-17.

3. Данілевська О.Є. Фінансові ресурси в системі економічних категорій / О.Є. Данілевська // Інноваційна економіка. – 2011. – №4. – С. 24-26.

4. Лагун М.І. Методичні аспекти аналізу фінансового стану підприємств у контексті прийняття управлінських рішень / М.І. Лагун // Формування ринкових відносин в Україні. – 2013. – №7(74). – С.16-19.

5. Маюренко С.О. Методика визначення актуальних критеріїв оптимізації фінансових ресурсів підприємства / С.О. Маюренко // Науковий вісник ЧДІЕУ. – 2013. – №2(3). – С.174-181.

КОНСУЛЬТАЦІЇ

АКТУАЛЬНІ ЗМІНИ У ПОДАТКОВОМУ ЗАКОНОДАВСТВІ З СІЧНЯ 2015 РОКУ

(продовження, початок на стор. 14, 17, 20)

ВСТАНОВЛЮЮТЬСЯ ОБМЕЖЕННЯ ЩОДО ПЕРЕВІРОК ПІДПРИЄМСТВ

з обсягом доходу до 20 мільйонів гривень за попередній календарний рік у 2015 та 2016 роках

Пунктом 3 Прикінцевих положень Закону України N 77-VIII від 28.12.2014 р. встановлено що у **2015 та 2016 роках** перевірки підприємств, установ та організацій, фізичних осіб – підприємців з **обсягом доходу до 20 мільйонів гривень** за попередній календарний рік контролюючими органами здійснюються **виключно з дозволу Кабінету Міністрів України**, за заявкою суб'єкта господарювання щодо його перевірки, згідно з рішенням суду або згідно з вимогами Кримінального процесуального кодексу України.

Зазначене обмеження не поширюється:

з 1 січня 2015 року на перевірки суб'єктів господарювання, що ввозять на митну територію України та/або виробляють та/або **реалізують підакцизні товари**, на перевірки дотримання норм законодавства з питань наявності ліцензій, **повноти нарахування та сплати податку на доходи фізичних осіб, єдиного соціального внеску**, відшкодування податку на додану вартість.

ЄДИНИЙ СОЦІАЛЬНИЙ ВНЕСОК

(Зміни внесені Законом України N 77-VIII, 28.12.2014 «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо реформування загальнообов'язкового державного соціального страхування та легалізації фонду оплати праці»)

1. Визначено поняття основного місця роботи.

П. 12 ч. 1 ст. 1 Закону України «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування» (надалі - Закон):

Основне місце роботи – місце роботи, де працівник працює на підставі укладеного трудового договору, де знаходиться (оформлена) його трудова книжка, до якої вноситься відповідний запис про роботу.

2. База нарахування єдиного внеску – береться від основи, не меншої мінімальної заробітної плати. Винятки – особи, що працюють за цивільно-правовими договорами, та сумісники.

Так, ч. 5 ст. 8 Закону доповнено наступними абзацами:

У разі якщо база нарахування єдиного внеску (**крім винагороди за цивільно-правовими договорами**) не перевищує розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на місяць, за який нараховується заробітна плата (дохід), сума єдиного внеску розраховується як добуток розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на місяць, за який нараховується заробітна плата (дохід), та ставки єдиного внеску, встановленої для відповідної категорії платника.

При нарахуванні заробітної плати (доходів) фізичним особам з джерел не за основним місцем роботи ставки єдиного внеску, встановлені цією частиною, застосовуються до визначеної бази нарахування незалежно від її розміру без застосування коефіцієнта бази нарахування.

(продовження на стор. 27)